

**ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 1. april 2026**

Sag BS-59647/2024-OLR
(16. afdeling)

Appellant, tidligere Sagsøger
(advokat Ulrik Thorslund Vindberg)

mod

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte
(advokat Anders Christian Brøndtved, beskikket)

Retten i Næstved har den 21. november 2024 afsagt dom i 1. instans (sag BS-17094/2023-NAE).

Landsdommerne Anne Birgitte Fisker, Michael de Thurah og Louise Black Mogensen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellant, tidligere Sagsøger, har nedlagt følgende påstande:

Påstand 1

Indstævntes udtalelser om, at appellanten over for indstævnte har forøvet trusler, overvågning, stalking og psykisk vold i form af kontrol og økonomisk vold mortificeres.

Påstand 2

Indstævnte tilpligtes til appellanten at betale godtgørelse for tort med 25.000 kr. tillagt procesrente fra den 8. august 2023, indtil betaling sker.

Påstand 3

Indstævnte tilpligtes til appellantten at betale erstatning med 36.000 kr. tillagt procesrente fra den 29. marts 2023, indtil betaling sker.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, har nedlagt påstand om stadfæstelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end det af appellantten påståede.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt brev af 10. februar 2021 fra Næstved Kommune til Appellant, tidligere Sagsøger og dennes repræsentant fra Fars Retshjælp, hvori kommunen har besvaret en række spørgsmål stillet af Appellants, tidligere Sagsøger repræsentant. Heraf fremgår bl.a.:

”...

3. På hvilket konkret grundlag mener kommunen at der udvises "psykisk terror". Handler det om berettigede følelser hos far i en vanskelig situation og skal præsenteres sådan eller er der anden saglig grund?

Svar: Udtalelsen psykisk terror er italesat af Mor til Barn. Kommunen forholder sig upartisk.”

Der er endvidere fremlagt en ikke underskrevet låneaftale mellem Person 8 og Appellant, tidligere Sagsøger, ifølge hvilken Person 8 pr. 25. november 2020 har lånt Appellant, tidligere Sagsøger 125.000 kr., ligesom der er fremlagt en række kontoudtog som dokumentation for betaling af fakturaer fra Fars Retshjælp.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Appellant, tidligere Sagsøger har yderligere anført vedrørende påstanden om mortifikation, at beskyldningerne i første omgang er fremsat over for krisecentret. Det har ingen betydning, om indstævnte selv har anvendt begreberne ”trusler”, ”overvågning”, ”stalking”, ”psykisk vold”, ”kontrol” og ”økonomisk vold”, eller om disse begreber stammer fra krisecentrets medarbejder. Indstævnte har under alle omstændigheder fremsat ytringer, som krisecentrets medarbejder har forstået som sådanne beskyldninger. Betingelsen for, at en ytring har et ærekrænkende indhold, er netop, hvordan en almindelig, uvildig modtager opfatter indholdet af ytringen. Det er således ikke korrekt, når dommeren i byretten fandt, at indstævnte ikke har fremsat beskyldninger om ærekrænkende forhold, men alene har beskrevet ”sin opfattelse af overvågning, forskellige former for kontrol, ikke strafbare trusler og sin egen og Barns utryghed under samlivet”. Det gøres dog ex tunc gældende, at selv disse udsagn bærer et ærekrænkende indhold. Indstævnte har desuden efter egen forklaring fået oplæst både indflytningsblad og krisecentererklæring og har ved sin underskrift erklæret at have gennemgået og læst krisecentererklæringen og må således anses for at have for-

stået indholdet af sine ytringer, således som de er modtaget af krisecentret, og således som de skulle videresendes til kommunen, og hun har bekræftet dette aktivt ved sin underskrift på krisecentererklæringen.

Vedrørende påstanden om erstatning har Appellant, tidligere Sagsøger yderligere anført, at det er en fejlslutning fra byretsdommerens side, at erstatningspåstanden er afhængig af, at beskyldningerne anses for mortificerbare. Ansvarsgrundlaget kan også foreligge på andet grundlag end det strafferetlige. Det gøres på den baggrund gældende, at det i det hele taget er ansvarspådragende på culpagrundlag at have fremsat beskyldningerne, uanset om dette anses for strafferetligt relevant.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har heroverfor anført, at såfremt landsretten måtte nå frem til, at de pågældende ytringer kan tilskrives hende eller er attesteret af hende, gøres det supplerende gældende, at ytringerne kan henføres under straffelovens § 269, idet ytringerne er brugt til, at krisecentret kunne indskrive hende og parternes fællesbarn på krisecenter, ligesom hun har attesteret krisecentererklæringen i god tro, idet indstævnte har støttet sig til krisecentrets rådgivning af hende.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges til grund, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte den 19. november 2020 tog ophold på et krisecenter, og at krisecenteret i den forbindelse sendte det omhandlede indflytningsbrev/indskrivningsblad af samme dato til kommunen. Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har herom forklaret, at hun fik oplæst brevet, men at hun ikke tænkte over, hvem det skulle sendes til. Det lægges endvidere til grund, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte den 6. marts 2021 skrev under på at have fået gennemgået og læst den omhandlede krisecenterfaglige erklæring forud for dennes indsendelse. Det fremgår endvidere af erklæringens forside, at den var til brug for bl.a. Familieretshuset.

Uanset Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte forklaring om, at hun ikke selv over for krisecenterets medarbejdere, der har udfærdiget henholdsvis indflytningsbrevet og erklæringen, har anvendt udtrykket ”psykisk vold”, men at hun alene har fortalt om forholdene i hjemmet, finder landsretten på baggrund af ovenstående, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har måttet indse, at det anførte om, at hun havde været udsat for psykisk vold mv., fremstår som udsagn, der hidrører fra hende, og at hun accepterede dette, ligesom hun har været klar over, at indflytningsbrevet og erklæringen ville blive sendt til henholdsvis kommunen og Familieretshuset. Landsretten finder derfor, at de omhandlede udsagn må anses for fremsat af Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte.

Udsagnene om psykisk vold og stalking, der har karakter af beskyldninger om strafbare forhold rettet mod Appellant, tidligere Sagsøger, vil kunne kræves mortificeret efter

straffelovens § 270, hvis de findes ubeføjede. Såfremt beskyldningerne ville have været straffri i medfør af straffelovens § 269, stk. 1, fordi de er fremkommet i en sammenhæng, hvor der var rimelig anledning til dem, kan de ikke anses for ubeføjede.

Landsretten har ved vurderingen af, om udtalelserne kan anses for ubeføjede navnlig lagt vægt på, at indflytningsbrevet og erklæringen er fremkommet i anledning af, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte tog kontakt til – og efterfølgende tog ophold på – krisecenteret, fordi hun og hendes datter havde brug for et sted at opholde sig grundet det høje konfliktniveau i hjemmet, samt Appelindstævntes, tidligere Sagsøgte forklaring om, at det var krisecenterets vurdering, at det, hun havde været udsat for, var psykisk vold, og at krisecenteret også vejledte hende om at anmelde forholdene. Landsretten finder herefter, at beskyldningerne i indflytningsbrevet og den krisecenterfaglige erklæring må anses for fremsat i god tro og under sådanne omstændigheder og i en sådan sammenhæng, at der var rimelig anledning til dem, jf. straffelovens § 269, stk. 1, og at de derfor ville have været straffri.

Der er herefter ikke grundlag for at tage påstandene om mortifikation og tortgodtgørelse til følge, hvorfor Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte frifindes for disse.

Af de samme grunde findes Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte ikke at have handlet ansvarspådragende over for Appellant, tidligere Sagsøger, hvorfor hun ligeledes frifindes for den nedlagte erstatningspåstand.

Landsretten stadfæster med denne begrundelse byrettens dom.

Efter sagens udfald skal Appellant, tidligere Sagsøger i sagsomkostninger for landsretten betale 37.000 kr. til statskassen, idet Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte har fri proces. Beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Appellant, tidligere Sagsøger inden 14 dage betale 37.000 kr. til statskassen. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 01-04-2026 kl. 10:00

Modtagere: Appelindstævnte, tidligere Sagsøgte, Appellant, tidligere Sagsøger,
Advokat (L) Ulrik Thorslund Vindberg, Advokat (H) Anders Christian Brøndtved